

ظفر نامه رنجیت سنگھه

تألیف

دیوان امر ناته

بسی و اهتمام و تصحیح

جناب سیدتا رام کوھلی - ایم - اے

معلم علم تاریخ در م—درستہ عالیہ دولتی

لاہور

بانضمام مقدمہ انگلیسی و حسواشی و فهرست
بصارف بیت العلوم پنجاب
نشر گردیدہ

۱۹۲۸

مقدمة

تعاریر^۱ د شکوار پسند و اهل تحریر فتنه پیوند را - که معنی ایشان بكمال صورت و صورت ایفان بجمل معنی بیداری و نازه پیرائی بهم رسیده - و تواریخ صورخین طوفانیان باوقایر روزگار را بزرگتر نگاه و تائید چشی - که قابدان محل مغز و بالصور فطرت فخر که مهین دور مردمیست - مطالعه فموده - بزم شاهان سلسله حشم و سلاطین بشوکت دارا و جم را به نگفته تقویر و رذک آمیزیها آنکه تحریر و کوش باع ارم میسازند - آگاهیهاست - که چون مُقدّر مُندّر و ایزد توافقی نتوان بروز - که صورت آرایان بزم کثوت را بخلاع هستی مزین گردانیده - اشجار آثار هیوانی و بیمار استخوانی را در جمل جمن عناصر بآب حیات مطری ساخته - چنانکه خرامان عرصه وجود را گله بجلال او تخت خلافت بر خاک نگونساری و گله بجمل از شمار مدادت برسید کاملاً ای اجلاس داده - سانقر طبقات اذمه و صنوف طوائف خاص و عام را بنه اطاعت در گردان و قلاده فرمانبرداری در گلوانداخته - بموجب اقتضائے رافت عصیم و تصدیق عذایت الخیم خواهشید - که معنی «والله علیک کل شی قدر» نشان خواطیر عالمیان و مشهود غمانز جهانیان - که چشم عبرت بین و نظریکی قدرت نگر داشته باشد فرماید * نظوت و استئثار و تبخیر و استجدای - که خلائق ذات «والله الکبُرَاءُ» است - و ظلم و بیداد پاسداری رحمت مختص کیش و ممات خود - که دران فمو گرفته از گروه خاکد انیان عظام حشمت و سلطنت با معان قضا در پاده - عوانی^۲ را خلعت دارائی^۳ دربر - و کلاه کیتابادی برس نهاده - سرکشان او را

* جهانگیری B. and O. ^۱ MSS. B and O. ² MS. B. ³ MS. B.

در خبابائے خمول آماده مرگ و جانسپاری - و متمندان آن دولت را در زوابائے گفتمانی منواری سازد - تا جزو بخداؤندی نگیرند - و سوانحے ذات بیمثال او بمسجوسی نپذیرند *

آیة تُؤْتِي الْكُلُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُنْزِعُ الْكُلُّ مِمَّنْ تَشَاءُ .

[وَنَعْزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذَلُّ مَنْ تَشَاءُ] ۱

مثنوی - خداوندے کہ عالم افریدہ
میان کالبد جانرا دمیدہ
تجھی بخش صبیح شب نشیدناں
بس لرزدیک طبع دور بینان
فلک را سر بلندی دادہ او
زمین چون عاجزان افتادہ او

چون فراش قضا بساط چنگانی برچید - کورکه^۲ گوبند شاهی پر
صد اشد * از پُنے برهمنی ملک و مملکت هند نادر ایرانی را از
خارزار آمهات سفلی بر تختگاه گلزار ایران جلوس داده - بعد از سیزده
سال در آن واحد از دست غلامی^۳ در دل شب از هم گذرانیده - احمد
ابdalی را احمد شاه در دران نام نهاده از پُنے رُست و روپ و گند و
کوب بقیة هند و پنجاب مامور فرمودند * چون از میر معین الملک
پور نواب قمر الدین خان چیز بهادر سوانحے نامه نسلنے باقی نماند -
و رکب اسپ او را بلباس عزرا نیایے وانمودند - در دل احمد مذکور خطوط
کرد - کہ هر جا کہ از گوبند شاهیان میشنید - خود برسم ایلغار

* غلام ۱ Quran iii, 25. * کورکه سلطنت C MSS. B and C

میتناختت - و هائجام کار مشته بیگنهاں دل خوش میساخت « چون
قضا در پئے کارها بود - که وجود این گروه را بسیزه ثبت تعابق میداد -
تا از درویدن کار بیالیدن میکشید « بالاخره بجد و جهد سردار چهرت
سنگه جد بزرگوار این خدیبو جهانگیر بجهان آمد - و غارس این چمن
زار نخایند حیقی پنداشته - از دروازه هنیابول واقع ارم لاهور - که
تا بوت پادشاهان ذوی القدر را بجز آن از درب دیگر بار نیست - خود
را زنده در گذرانیده - وارد خراسان گشته - بزم نلسون بینی در
گذشت »

شامت اعمال عالمگیری^۱ عالمگیر شد « جمعیت از خلق یکبار
منهزم گردید - و بنای سلطنت چفتائی منعدم بل^۲ منعدم گشت «
طوانف الملوکی را روز بازار شد - و قریه بقریه تفکر زدگی آغاز -
وابواب مجادلت و تطاول باز گردید « ابیات لرقمه:

شدة از ظلم کار خلق در هم گرفتار السم گردید عالم
جفا و جور را شد روز بازار بدست ظالم هر یک گرفتار
فلک را از خدک آه مردم شده نا سور و میگویند انجم
ذکوس ظلم گوش چرخ کرد زمین و آسمان زیر و زبر شد

در حصار لاهور گوچر سنگه و لهذا سنگه و سوبهای سنگه علم حکومت
افراخته داشتند « بخلاف قول سعدی شیراز قدس سرہ - که دو
پادشاه در اقلیمی نگنجد - در یک شهر سه نفر دعوی سلطنت میکردند «
در قصور نظام الدین خان فی الجمله دسترسی بهم رسانیده - در
اشراف پرستی قصور نکوده - به دراز نستی ضرب العذل روزگار بود «

^۱ MS. B omits * عالمگیری

* MS. B omits * منعدم بل

در چک گورو^۱ که حالا (موسوم بسری امritsar-جی است و بتوجه خدیور کشور کیوں خال چہرہ صفاهاں توں گفت) بھنگیان فرعونی داشتندو
در ملتان مظفرخان سدوڑی خود سر بوده - آن نواحی را ملک موروثی میدانست * در دائرہ عبدالصمد خان دائرہ کش ریاست بود *
در صنگیروہ و قبیرہ اسماعیل خان و هوت و بنون و آن حوالی را بعد از نواب محمد خان - محمد شہنوار خان معین الدله انغان سدوڑی بملکداری در تصرف داشت * و در تانک سورخان گیتی خیل تطاول مینمود *

چون از سلطنت دارالملک کابل کیے را همت ملک گیری و خود داری^۲ نمادنده بود - هر یکی از افغانه دست تصرف دراز داشت - و در قبیرہ غازی خان و بعض توابع دارالامان ملتان داؤد پوتراه تصرف مینمود *

در پشاور فتح خان بارگ زئی بهانه محمود شاهی در دست گرفته - در کشمیر برادر خود عظیم خان را نشانده - در قندھار و حوالی آن شیر دل خان و پر دل خان را قرار داده - در آزار مشنه ضعفاء کمر همت بربسته داشت *

قلعه ایک در تصرف وزیر خیلیان جهانداد خان نام بود * در کوهستانات راجه سنسار چند علم آنا و لاغیں میآفراخت * در چذبہ راجه

¹ Guru refers to Guru Ram Das the fourth Sikh Guru who was the founder of Amritsar. It appears that the city (Amritsar) was also known as Ramdas-pura under which name it is often referred to in the early records of Sikh Administration.

² MS. B adds * و خود داری

چهوت سنگیه سراطاعت پیش کیے فروتیاورد * و فتح سنگیه اهلتوالیه
از هوشیار پور تا کپورتله وغیره مالک در تحت نصرف داشت *

در رزیه آباد و دهنه و خوشاب و حجره شاه مقیم و پاک پن که مدفن^۱
شیخ فرید شکر گنج نور الله مضمون است - قطعه لاستادی دام ابقاء^{*}
تا که قائم بسود زمین و زمن باد آباد خاک پاکپن
کادران روضه جذان^۲ آسود شیخ بابا فرید قبله من
و ملک نکه وغیره که کلک نئین آنرا بر فتابد - جا بجا سرهنگان خودسر
دعوی ایالت و ریاست داشتند *

و این همه مقدمات را راقم السطور از روی آن داشت که از معمران
معاصران بخوبی دریافت ساخته - تاریخ عجیبه از سوانح پادشاه وقت -
که تمامی خود سران متصرف و متغلب را بزاویه نیستی فرستاده -
در فراخنانه جمله ممالک روئس دنانیرو دراهم باسامع مرشدان خود
هزین و مرج دارد - مفصل بر نگارد *

اما چون از بدرو سلطنت [ی] الی الان که سال چهلم^۳ است - یعنی از
قرن ثانی سال دهم میرود - چهار مقدماتی که بر روی کار نیامده و نیز بقلم
زود رقم منشی سوهن لعل که خود را در اخبار نویسی اشتهر داده -
غازه استعداد بر رخ دارد - تاریخ حضور فی الجمله نوشته شده است *

نظر بعالم مسند آریها و خسرو اندیشیها - که لمعان انوار ناصه مددوح
خود دریافتم - با شارف قدسی در ضبط وقائع ما مورم - و قبل از شروع آن
با ظهار بعضی از موافع لاید مجدبور - و بالله التوفيق *

^۱ MS. B omits دام ابقاء * ^۲ MSS. B and C omit که مدفن

^۳ MSS. B and C have جهان which is obviously wrong.

⁴ 1889 A.D. (For discussion see Introduction).

باب اول

جلایل ولادت و نبایل عظمت سرکار والا -
ومذکور آبا و اجداد عالیه آن خدیو
گیتی پژوه - و شرائف مصالح هالی
و ملکی - و کوائف معارک
خودسران و مقمورئے
آنها *

چون ظاهر گوجرانوالا من مضاف صوبه پنجاب از قدیم مولد و منشا
و بورت^۱ اجداد شوکت نهاد این خدیو جمشید فزاد است - قلم تاریخ
میخواهد - که بعضی از انساب گرامی را در دیباچه اعلان نهاد - که
علی الدوام مسند آرائے عزو جاه بوده اند - و در قوم خود فی الجمله
افتخارے داشته *

سوار سواران راجه چہرت سنگه در این فلم علم جلات افراخته -
بعضی از سرکشان را نه تیغ نموده - در غربا پروری نظیرش نبود * چون راجه
مهان سنگه از بارگاه وجود بدیوان خانه اجلال خرامید^۲ - بزم اقبال را
شع روشن پیدا شد - که از پدر قدم فرا ترک نهاده - در هزاران معارک
گوئی سبقت برده - غیر از نیزه بازی و دعیت فوازی هیچ مد نظر
نداشت *

^۱ MSS. B and C have بورث

^۲ MSS. B and C have خرامید نه

چون در سهیت یکهزار و هشتاد و سی و هفت - سویم ماه
منیر - مطابق شهر اسفندار روز دوشنبه - هنگامیکه سعادت را روز بازار
بود - و از زانجه اقبال جمله اطوار پیدا است - حاجت بکلک اختصار
ساق راقم السطور ندارد - گوهر بصر تاجداری - جوهر نیغ شهریاری -
کاید فتح الباب کشور کشائی - متدمۀ الجیش معرکه آرائی - نیغ مسلول
شجاعت - رمح مصقول نتوت - آفتاب سپهر نتمحمدی - ماه منیر
سپهر سربلندی - شمع بزم دولت و اقبال - چرا غ کاشانه حشمت و اجلال -
غره ناصیه بختیاری - قرا باصره تاجداری - سپه سالار عرصه جانگ - شمسوار
عرصه نام و ذنگ - طراز آستین ملک گیری - غازه رخسار بهادری و دلیری -
فیروز مذد معرکه دشمن گدازی - سرشار صهباء^۱ دوست نوازی - یکه تاز
میدان اقبال - برهمز هنگامه اذوار - فروغ چهره بخت - برآزاده نیهیم و
تخت - مظفر مضاف دشمن ستوهی - جمشید و ساده دارا شکوهی -
شنه کشائے^۲ لواهه گوبند شاهی - کوس نواز عرصه آکاهی - سور دلهایه
قدسیان فاک - مقبول درگاه عرش اشتباهه بابا فانگ - حامی سکهان جانقدر -
قامع بدنیان اعدا - مهاراجه عشرف جذگ - مهاراجه رنجیت سنگه بهادر
دام اقباله و ضاعف اجلاله - از معکن غیب بعرصه ظهور خرام پوده^۳ - گلشن
امید را طراوت - و چمن مقصد را پر از ازهار عذایت فرموده^۴
و در عمر سیزده سالگی مصدر فتوحات گردیده - هنگامه را روز بازار -
و نظر بر دفع ظلم و اعتساف - و ازدیاد بغلای داد و انصاف - آکاهی از مفت
خوران بلاد و غریب کشان امصار جسته - بر افواج سورشی لیل و نهار
میافزودند^۵ - چون غره اقبال در ناصیه این پادشاه والا جاه فروزان - و نیر
اجلال در پیشانی این خدیو خدا آگاه درخشان بود - هر یکی از متولدان
تارک اطاعت بر زمین سوده جاو کش اشوب جوان خرام گشت - و بعد
در شجاعت و تهوری یکتا شدند - که هنگامه آرائی چهندها - که راقم السطور
ایراده از آن در این اوراق نموده^۶ - و قائع اقدس را از ورود لاهور -
که دارالسلطنت شاهان نامدار است - مرقوم خامه مدق ساخته^۷

1. MS. B has rather an unusual epithet to be used for نیر

2. Sohan Lal reproduces Ranjit Singh's horoscope Vol. II
p. 19.

چون هشمت نامی از سرگوره های آن اشاره فجیار به جمیعت چند
سواران یکه تاز خیال پیشان خود را مشاطنگی آغاز ساخته - برین اقبال آثار
شجاعت شعار - که با معدودست گذار میفرمودند - تیغ خود سری علم
نموده - در سر آورده بود که افسرشانه را از مطاق خیال بر تر گذاشت - و
یکبار چون تیغ از نیام کشیده - میخواست که از قبضه اختیار بیرون
آمد - چیزی بدون قضا بر اهل تسایم کند - که حضور والا فی الحال از
خانه زین فرود شد - پهاوتی از رکاب فرمودند - و دست او را خانی
گذاشت - باستهال ارتکاب هنگام عطف عذاش بشمشیر خون آشام از هم جدا
گردید - مانند جوزا صورت دو پیکر آنچنان عیال نمودند - که عطارد از تحریر
آن باز ماند^۱ - در اندک فرصتی را منتظر بوده - بواسطت محکم دین
بواب از دیوار لاهوری در پانزدهم ماه هار سمت یکهزار و هشتصد و پنجاه
و شش مطابق سیزدهم صفر سنه یکهزار و دو صد و پانزده هجری^۲ مقدسه

1. This passage from the words آن باز ماند و بعد exists only in MS. B. Also Cf. Sohan Lal Vol. II. p. 36.

2. This is obviously a mistake. The *Hijra* year must be 1214 corresponding to 1856 Sambat. Sohan Lal places this event about 10 days earlier, *i.e.* دوم صفر روز یکشنبه ۱۲۱۴ هجری = مطابق یست و هفتم ماه هار سهیت ۱۸۵۶. In fact Sohan Lal is very definite on this point and, he further tells us that the actual occupation of the fort was effected a day later than the possession of the City of Lahore by Ranjit Singh. The Maharajah entered the citadel on the morning of the 5th *ShudiHari* = Monday 28th *Har* = 3rd Safar. Buti Shah and Munshi Din Mohammad follow Sohan Lal on this point.

Amongst the secondary authorities, Mohammad Latif did not take the trouble of working out the exact date and accepted the wrong *Hijra* year 1215 = 1856 Sambat as given in the Text.

15th *Har* = 13th Safar as given in our Text is correct only according to Lusnar reckoning.

The following table prepared with the help of *Indian Ephemeris* Vol. VI. will clear up the apparent ambiguities of the dates.

Mohammedan era.	Hindu era. (Lunar)	Hindu era. (Solar)	Christian era.
13 Safar 1214.	15 Har 1856.	6 Sawan 1856.	17 July 1799.
8 Safar 1214.	5 ShudhiHar 1856	28th Har 1856.	7 July 1799.

در خلمه دارالسلطنه لاهور ظلال گستر عذایات و تخت نشین احسن
ساعات شهند. غالب مشنه مظلومان را درح روح انزا دمید. و به رعایا
و برایه همساکین حکم والا صادر گردید. که با اطمینان تمام و تسلي بلا
انجام قلوب متزلزل را. که مرهوب از پورش و مرعوب از شورش
قراتان فتنه پرداز است. وجود ذی جود ما را بفتحه ائمه «وَجَعَلْنَا الْجَبَلَ
أَوْتَادًا»^۱ موجب ثبات و قرار این خطة دلپذیر انگاشته در کشون دکایین و
ابواب و دلساً تجار امصار همه تن زبان باشند. و ما را بصدره
«كُلُّمَ رَاعٍ وَ كُلُّمَ مَسْؤُلٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ» ملتزم سامان شبانی و پاسبانی فهمیده
باخلاف ماضی. که دراز کشیدن بعضی از خانگیان و به تدقیق ما زدن لاهوریان
و به تغیگ و شمشیر پرداختن^۲ از دست سارقین خانه روپ مشهور هر دیار
است در غفلت کوشیده. هم آنوش شاهد نشاط شب بسحر آرند. و
از جمله تکالیف خانه شماری. که عاید حال باشندگان این شهر غریب است
مصرن و مامون باشند».

مردمان را آب رفته در جو باز آمد. پقداشتند که الوالعزمیه رسیده
است. که جهان از جهان و کران بکران سیر خواهد نمود. و باین توانه
منزه گردیدند. بمصراع

أَلَا يَا أَيُّهَا السَّاقِيُّ أَلِرْ كَاسًا وَنَّا وِلْهَ.

افراط اتواب که بے اسباب او قتلده بودد. حکم والا بتمامی آهنگران
کاریگران و نجاران بایک نگران به نفاذ پیوست که «هر چه در کار باشد از
سرکار والا طلب ذمایند. در مرمت آن کوشند»^۳. چون کاریگران از

^۱ Quran lxxviii, 7.

^۲ From exists only in MSS. B and C. در غفلت to پرداختن

مدتے ممتد^۱- امیدوار ورود این چنین صاحب داعیه مستبد بودند- فی الحال بجهان مفت داشته- کمر همت قلیم بر میان بسته- در تهیه آن مستعد شدند* در ازدگ زمانه از ازادخان گلوها در تن بهرام چرخ نشین زلزله آویاد- و هر یکسے از اهل غور را که در گوش شان صمم و زبانها را از گفتن قول صدق و سداد بکم^۲ داشتند- پرده غفلت دریده- و نخوتیان باد دوست را از غریبو ازدر دهان آتشبار درد از نهاد و آرام از دیده رمیده^۳ گشت*

^۱ MS. B ممتد *

^۲ A veiled reference to Quran ii, 18.

^۳ MSS. B and C آمده *

باب دوم

وقائع سال فرخفال^۱ یکهزار و هشتصد و پنجاه
و هفت مطابق یکهزار و دو صد و شانزده
هجری - بیان حالتیکه درین
سال رو نمود *

چون دارائی خلقت دارائی بصلاح افسوس سپارد - و
زمام حل و عقد به ید محسوظش گذارد - چنانکه ظاهرش را بفر خلافت
زیبائی و بطنه را نیز بفراست و دارائی رعایتی بخشد - تا از فساد
ازدیشی قاطبه کوتلا بین و دگر گونه کیشی مخالفین بر خود نه لرزیده
و از خدائی شعالب و معان ذبحرد بطیعت نپسندیده - از قاع و قع
باز نمی ایستد *

جسا سنگه زامگه را با گلاب سنگه بهنگی از ایلچیان وسائل
انگیخته - و رنگ تدویر در وسائل ریخته - انجمانها منعقد و در باب
حضور انور تدایر نلس اندیشیدند * و نظام الدین خان که سر خیل
آنها بود - بهنیات مجموعی معه سرداران خلالت کیش وارد بسین
و هریکے از پنهان در باب عهد و زیمان این خدیو جهانگیر سزاوار آفرین
و مورد تحسین گشت *

چون حضور پر نور مظلان مغول را جاده پیمائی مراحل نادانی
و مقید خیال نافرمانی دید - خود بعزم رزم معه یکه تازان جلن نثار
بطريق ایلغار ظاهر اوان^۲ را از قدم میمنت لزوم رشک بهار و بعوان اشہب

^۱ MSS. B and C omit * فرخفال Awan is a small village about 8 miles N. W. of Lahore. Vide Punjab District Gazetteer Atlas (District Lahore), No. 3.

جهان نورد عرصه صحراء را رشك دشت جين و تاقار ساختند^{*} چون
دولته کورکه اقبال در دماغ اعدا پيچيد. هوش و حواس هر يك
خير باد گفته. سذگ تفرقه در جمعیت خود دارد.

از آنجا که هرگاه کسانه را که تائید گردکار يار و افواج غبي مددگار
باشد. از جا رفته در خداع و فريض اهل خد یعنی گاهه نظم عداوت
نکاشتند. حضور والا بر سر آنها پختن نيك نشمرده. جسارت را^۲ که
خسارت عبارت از آن است. ازان قوم خالق مدعى داشتند. بالآخره
بعد از دو ماه كامل آنها بمكان خودها مراجعت. و حضور پرنور
تعاقب نفرمود. منتظران دارالسلطنه لاهور را اضافت بصارت و
بگلشن تمثائي شان خسارت افزودند.

پس از چند سه امر جليل القدر به تهيه سفر جمن بمقابل رسيد. خود
بنفس فقيس نيز متوجه شده. مير وال را تسخير فرمود. از فار وال
هشت هزار روبيه گرفته. امن داده. و قلعه چوال را سورچال بسته.
و مالش حصاريان بواجبی ساخته. حکم بقتل بی پایان دادند. چون
قلعه را با تصرف آورند. از آنجا چار كروشه جمن مظيم اقبال شد.
راجه آنجا يك زنجير فیل و بیست هزار روبيه زر نقد گرفته. حاضر حضور
[شد] و بطلعت ثمین مخلع. و بایالت جمن محول فرمودند.

واز آنجا بسيالکوت اطرق شد. از دل سنگه کاكو با وصف آداب
که خال چهره حسنائي او بود. سخنان نا ملائم استعمال فرموده. پايند.
و دائرة دولت او را به نهان و غا دادند. ديوان محکم چند و ندهان سنگه
خسرپورش را بزنجهير فرموده. سورچال از سیالکوت برداشتند. و

^۱ MSS. A and B ^{گاه}.

^۲ MSS. B and C omit after را.

علیپور را آکال گتله نام نهاده. سهجو کوچ دل سنگه را شهر بند کردند. جوده سنگه وزیر آبادیه از غایت هراس فرار و صاحب سنگه گوجرانی از برائے استخلاص دل سنگه با تمام بهنگیان فراهم شد. هنگامه برآراست. بایا کیسرا سنگه سوئی درمیان افتاده. عفو تقصیرات کنانیده آشتی را بدیناد و رفع کیده و فساد نمود. دل سنگه را خلاص. و کرم سنگه را بحفظ احترام اختصاص دادند.

درین توقف منشی یوسف علی خان به وخشونت صاحبان انگریز به نامه متنانت آمیز و بعض تعھائف بقدر لة هزار روپیه دولت بزر ازد و خت. حضور فیض گنجور مضمون نامه را از سفیر با تدبیر بسمع آورد. مطالعه در چنگ زدن با کسی که در مصالحت زند. بخوبی ساخته. جواب نامه را با عزاز تمام و بعضی تعھائف و نفایس این ولایت و خلعت پنج پارچه را ضمیمه عذایت نموده. رخصت دادند.

باب سوم

بزم^۱ کنگاش آراشتن حضور والا بحضور خضر
 مجلس انس و حواشی بساط قدس و
 متحاشی بودن از انانیت و اطلاق نلم
 خود "بسرکار والا" و ثابت بودن
 بعیوبیت و نگهداشتن حقوق ریوبیت
 و مسکوک نمودن دناییو و دراهم
 باسامی جناب بابا نانک صاحب و
 گوزرو گوبند سنگمه صاحب - و
 بعض سوانح یکهزار و هشتصد
 و پنجاه و هشت - مطابق
 سال یکهزار و دو صد و
 هفده هجری و از صادرات
 آن ایلم فرخ فوجلم *

1801 A.D.

چون منتظم احوال کل خواهد - که اوراق منتشر را عموم را بشیرازه
 جمعیت آورده - سفینه خاطر جمعی را - که از لطمہ حوادث در
 گرداب و از صدمه آفات^۲ در اه طراب انتاده - راه نجات از ناخدا^۳ گئی
 داور که لطفش بایبان کشی شکستگان این بعر فنا و شرطه

^۱ MS. C omits this heading.^۲ MS. A * مرصع آفات

لنگرگستگان این محیط پر بلا است. طلب نمایند. بساحل موارد رساند و پرپشانی قلوب مردم را بجمعیت معدود پرسنی مبدل نماید. و جراحت فاسور گروهه را. که از نیشتر فصاد فلك در تباہی و فساد آمدۀ خون در عروق ندارند. بعراهم مراحم از دمال بخشد. و کوقته خاطران ندامست را. که زدیم^۱ زدم و از پنک جور حداد فلك در بونه غم بسور و گداز میسازند. یا قوئی^۲ تقویت عنایت سازد. در عین قحط سال بندوبست یکی را از بدنی آدم. که از عجفت رحم مایه داشته باشد. جوهر اقبال در جبهه نورانیش نهد*

صدقای این مقال. احوال^۳ آن تابنده اختر خورشید مثال است. که ذوق و نظم دارالسلطنت لاهور را بخوبی ساخته. بزم مصلحت را آرائیش و انجم مشورت را پیرانش بخشیدند*

چون آسائش اقام مرکوز خاطر حضور پر فور بود. سرداران^۴ عظمت پژوه و رایان والا شکوه در محفل خلد مثال مرف بار. و بعنایات خسروانی و مراحم سلطانی اکتساب عز و وقار ساختند * و منشیان خاص جمیں اخلاص بر عنده اختصاص سودند* حضور پر نور گوهر سخن را از صدف زبان برآورده. در آویز حاشیه فشیدان بساط سلطنت گردانیده که: „شبح^۵ سیماپی بدینز نماید“ و فنا به بقا نشاید*. دلیسگی بدنبایی دون چه سود؟ خود را مفتون فنا گردن نقیض بنهود*. در سرابگاه جهان - که بفحوانی یَحْسِبُهُ الظَّمَانُ مَاءُ - پاریشان^۶ خارزار طلب. و تشنگان وادی رنج و تعجب را دامگاه مکر و دغا

^۱ MSS. B and C * ندیم و ندم

* یاقوتی ^۲ MS. A

* میسازند ^۳ MSS. A and B omit * احوال

* خبرداران ^۴ MS. B

* MS. B * هیچ ^۵ Quran xxiv, 89.

* پاریشان ^۶ MS. C

است. جز سفال ریزه ناگامی هیچ نیست. خوشاسانیکه. نظر معنی داور حقیقی را یاد. و در^۱ صورت امور دنیائی را پیشنهاد. و انانیت را خیرباد خوانده. در معاش طائب معاد باشند. و در ملح کل سعادت کوئین و در وحدت کثرت افادت دارین یافته. در عالم متخصص ما هدیت. و هنگام دریافت آن محو ذات هدیت گردیده. از نشاد صورت اجتناب. و در معنی مسنترق بحث اندیشه گردیده^{*}. و رفع فقد را بر ریاق. و مرجل نفس را بر اوجاق داشته. بعیادت طاق و بفیاض آفان اندیهار یابد^{**}. آرے عبادت شمع است که معرفتیان اسرار آله‌ی را سایق هدی. و در اصل ضلالیان غواصت را رهمنا است^{***}. و نظر عالم حقیقت حضور پر نور مطعم نظر آن داشتند. که سلطنت شبانی و فرمان فرمائی لازمه پاسخی است. که هر ذی روح در مهد امن و امن. و عالمیان بسایه عاطفت خدیو معدلت بدنیان[†] و در ظل عفایت پادشاه فویاد رس عاجزان شادمان. و در سرا باع کامرانی باهتزاز نمی‌مراد. چون غنچه خذدان باشند[‡] و دعاها کشور گشائی نیک فهاد را یاد خواهان از دیاد دولت خدا داد شوند[§].

چون ازین قبیل سطحان چند بیان آمد. حضور پر نور فرمودند که:
 «من بعد لفظ حضور را بنام سرکار والا قرار داده. در ضمن آن ذات پروردگار را باعث سروکار داند»^{**}. سرداران بردیده انگشت قبول. و از عهد سابقه نکول گرده. بعایات شاهنشاهی مشمول گشته‌ند[‡]. ازین پس راقم السطور نام حضور والا را بنام سرکار قرار داده. از فرمان نخواهد گزشت»

^۱ MS. A only has * ^۲ MS. A only has * * است.

^۳ MSS. A and B have * * معدلت مستان

به صیریان دارالعیار^۱ دارالسلطنت لشور حکم ناند بنگان رسید که: «روپیه
یازده مائده و دو سرخ متقر نموده» - پانین و بالا را باسم گورو باها نانک
1801AD: صاحب و گورو گوبنگ صاحب مزین سازند»^۲ و این بیت دلچسب
شاعری ب موقف تحسین رسید *

دیگ و تیغ و فتح و نصرت بیدرنگ یافت از نانک گورو گوبنگ سنگ^۳
فی الفور حکا کان خوش قلم متوجه کذن این شعر شده - بعنایات
متدافرة و علیات متکافرة سرباذد گشتند *

و برائے اذفصال مخامنة و رائت و ععود آنکھ اهل اسلام قانسی
نظم الدین را خلعت قضا - و بر سجلات و هکوک ارتہان مفتی
محمد شاہ پور مفتی سعد اللہ چشتی را بعنایات والا مطلع نموده -
بیع و فارتعلق بهفتی مذکور - و بیع بات بنت را ذمه بقا غی مزبور
فرمودند * و برائے کوتوالی امام بخش خرسوار متین گردید * و محلہ
داری به محلہ داران قدیم تفویض رفت * و سپاً جدید بر دروازهائے
حصار لشور منصوب - و ازین بذوقست اعدا را مقهور و منکوب
ساختند *

و عرض امراء خلق الله بسایه حزم خلیفه نور الدین حکیم انصاری

^۱ MSS. B and C omit * دارالعیار

^۲ This couplet was not used on the Sikh coins for the first time in Sambat 1858 (1801 A.D.) as we are given to understand by the author. But we observe the coins of much earlier date, so far back as Sambat 1822 (1765) preserved even to the present day in the Lahore Museum with the above couplet inscribed on them. It is apparent that the coins with the inscription referred to above were put in circulation within a short time after the capture of Lahore by the Sikhs in 1765 A. D. (Vide Catalogue of the Coins in the Lahore Museum p. 93 by Chas. Rodgers, Calcutta 1891.)

برادر خورد مسیح الزمان حکیم عزیز الدین انصاری قرار گرفت * و برایش تعمیر شهر پناه و احداث خندق یک لکه روپیه نقد علی الحساب بموئی رام حواله شد * و براهمه را بواسطه روی فرمان و مکارهات مسکینان و محتاجان و آرامله که تعداده من الرمل بکثیراً - بعمل آمد * و بعد ازین توجه سپاه نصرت انتباه آوردَه - سرنشته آئین را انتظام بخشیدند *

درین ایام میمنت فوجام از بطن قدسیه هودج نشین علف - منظورها انظار الطاف - عصمت قلب - عفت ایاب - سرکار داتار کورنکین - پنجم ماه پهانگن - مطلبی پانزدهم شعبان^۱ - فرزندِ ارجمند - بل اختوی آسمان پیوند - چهڑه هستی بفروغ اقبال برافروخت *

سرکار والا در احضار جمله اهل نشاط فرمان داده * بیذل و نوال یکسر جهان را توافق ساختند * لولیان ناهید نوا - و رقصان شیدین ادا - از هر طرف رو بدرگاه فلک اقتدار آورده - در دربار دُربار گران بار ذره و دینار گشتند * خلاع زرباف معه دوشاله هائے گران بهما - و حلة هائے طلا بهر یکسے از احديان سپاه مرحمت گردید * و با اهل لاہور برای خیرات و میرات - تاکید به کرم سنگه [شد] که: « در اصراف^۲ دقیقه از دقایق فرو نگذاشته - غبار احتیاج از صفحه خواطر هندو و مسلمین و براهمه و محتاجین پاک شاند * »

بموجب تعمق اصطلاحیان اسم مبارک کنور گھبک سنگه جی نهاده - بهیه رام سنگه کایسته را برای اطالیقی نامزد فرمودند *

درین اثنا معروض سریر پایه خلافت گشت که: صاحب سنگه گوچرانی بر گوچرانواله تاخت آورده * سرکار والا رانی سداکور را همراه گرفته - بر سر آن شریر رسیده - بسرائے کودار رسانیدند *

^۱ Sohan Lal gives Taz II. p. 48. دوازدهم پهانگن صدی صتمی = پنجم رمضان
^۲ MSS. A and B have اصراف but MSS. C has *

صاحب سنگه بیسی درمیان افتاده - عفو جرایم نمود * باز در دارالسلطنت لهور درود - و کرم سنگه ننگلیه را قید فرمودند * و حکیم بخداش^۱ را جاگیر بیست هزار روپیه عذایت فرموده - از ملکی سقفور چندست در عیش و سرور گذرانیدند *

پیش لرآن از پیشکلا خداوندی حکم عالی بتفاوت پیوست که: «روانه قلعه تهرانیان باشند »، نظام الدین خان بر احوال اطلاع یافته - بصاحب سنگه آنها نمود * سردار والا بر سواد قصور دست انداز شدند * صاحب سنگه بر گوچهرانواله رسید *

حضور سردار فتح سنگه کالیانواله، سر عسکر قوار داده - بدفعه فتنه صاحب سنگه پرداختند * سرکار مذکور با نظام الدین خان طرح دستار انداخته - در باغ یورش سرکار والا اقسام درمیان آورد - بدفع مخلصه پرداخت * و قطب الدین خان خورد برادرش را حاضر حضور ساخت * چون حضور او را نیدند - قلم عفو بر خطائش کشیده - بعذایات^۲ فیل و اسب هر نواختند * برائے رسول و رسائل گفتگوها شد * از طرفین پنهانی یافت * نام حاجی خان و واصل خان برائے آمد و شد از نظام الدین خان ترقیم و تصمیم پذیرفت *

مشار الیه را رخصت - و خود بدولت متصل قاعده گهرونه فروکش گردیده - دهار از روزگار کوهستانیان فجبار برآورده - راجه سنسار چند بکومک آمد * سرکار والا بدفع آن پرداخته - شکست فاحش دادند - فدرانه قبول و نور پور مفتوح گشت * و از آنجا بملک بینیان علم افزای گشتد * زمیندار آنجاراه فراز پیش نهاد * چارصد اسب در تخت آوردند * و قلعه را فتح و بفتح سنگه عذایت فرمودند * و از آنجا در پوئمهار تصرف کرده بلاهور

^۱ Hakim Nuruddin. ^۲ So in MSS. B and C. MS. A has * عذایت

تشریف آوردهند • آوتم سنگه مجوییه در قاعده سینت پور - خبر رسید که -
تحصین گیرند • از گوله هائے اتواب دود از نهاد ڈالگیان برآوردهند • مشارایه
شرف حضور یافت • چون آثار نداشت از ناصیه حاشیش ظاهر دیدند
باز ایالت قلعه به آو عذایت فرموده • سرداران درآمده را استمزاج تصور
گردند • چون دریافتند که بعضی به آو راهه دارند • روز بیساکھی درسی
امرتسرجی غسل فرموده • سردار قلعه سنگه اهل و ولیه^۱ را بخطاب
برادری صنایر ساختند •

درین توقف - حاجی خان و واصل خان مع مذکور موالات و بعضی
تعایف در حضور انور بار - و به تذكرة مصالحت از انجمان خوشید
نشیمن اقتباس نور نمودند • چون دریائمه متلاطم عذایت بیغایلیت
این خدیو جهازدار از صفر سن بر صغیر و کبار - چون ابر نیسان -
گهر بار است - مشارایه را باعمامات پیغم دل از جا رسودند • و روز
انصراف خلاع فاخره و اسپهائے بازین مکال و براق طلا و ملاهاهئ مردازید
غلطان و در آویزهائے - چون ماه درخشان - ضمیمه الطائف بوکلاجی
نمکحه ل فرمودند • چو از بار عذایت گردن استکبار خم - و جراحت
افلاس آنها مراهم یافت - از پی روز رجوع خویش بابجا آوری
خدمات ضمیماً تعهد خواستند • چون سرکار والا را بر سرهنگی شان
این گونه اعتبار در وهم نبود - به آرسه آرسه و بایه رخ حال آنها را
بر افروختند • و باعزاز تمام رخصت انصراف فرمودند • چون وکلای
سرایا اعتبار نظام الدین خان پیشش رسیدند - افسانههای پیغمبا
بیان آمد • از آنجا که هر دو خنجر بیباکی علم و شمشیر ناپاکی خم

^۱ Sohan Lal gives more detailed account of this interesting exchange of turbans and friendly alliance between Ranjit Singh and Fateh Singh. Vol II. p. 51.

داشتند - وقت چاشت - که آذاب بسمت الراس بود - در عین گرما
 داخل دولتسرایی خاص شده - جانش را بعلم عاوی فرستادند -
 نازنگ ظیم و قیدامنی آبیم بر تصویبان پدیدار آمد - چون سرکار وال را بر
 قتل قاتل و مهمنول اطلاع دست داد - او لا ندامست از روز بد - و بعد از آن
 تسطیر قصور را بر روز دیگر انداختند -

باب چهارم

وقائع سال یکهزار و هشتصد و پنجاه و نه^{1802A.D.}

سبت بکرمایست - مطابق سال یکهزار و دو

صد و هجده هجری مقدس - روانه

شدن بسمت ملتان - و هنگامه

اشتغاف عشق بی بی

موران *

چون شاهنشاه تخت نشین عرش خواهد که - کسے را بر سر
سلطنت نشانیده - سلسله عدالت را بعیض وجودش انتظام - و جراحت
قلوب ستم نیدگان را بعزم لطفش التیام دهد - ظالمان بد نهاد را از جوش
بخت معین فاکم - و عالمیان از دورش در مهد عیش و آرام بوده - از
دور ایام رحیق شادمانی خورده - از دام آلام رهائی یافده - و زمان
و زمانیان در ظلال عذایاتش خرم - و بسایه الطافش بیغم بوده - بفرخی
گذارد *

مظفر خان فاظم ملتان سر بشورش آورد - تمامی فوج را
حکم سفر آن سواد شده - در راه از جمله رؤسائی نکه ندرانه ها گرفته -
بخلعتهای ثمین و اسپان صرمع زین سرفرازها دادند *

چون مشار آیه از یورش عسکر ظفر پیکر آگاهی یافت - در صدد
خود داری از منسلکان سلک جمیعت خود پاری خواست - اگرچه
آفانده درین باب با او پار - اما مشار آیه از روز ادبیار در هراس شد -

وکلائے کاردان آو بیست و پنج کوھی ملتان با شرف بار عز و وقار اندوختند -
چون صراغان در ادائے زر تعهد باقسط گردند - حکم والا برجع القہری نفاد
یافت *

درین سال فرخنده فال بهاگ سنگه ^۱ به رُعاف بیضی در گذشت -
بنده و عروقش برافی سداکور حواله رفت *

و از آنجا معتبران سردار جیمل سنگه کنہیه از فرزند عفت پیوندش
نسبت به ولیعهد بهادر سخنها راندند - استدعائے شان بحوزه قبول -
و از تاخت و تارت ملکش نکول فرمودند *

چون در لاهور خیام عز و احتشام بر افرآختند - در عین هنگامه
اشتغاف اهل فشار نظر مبارک بر جمال جهان آرائے بی بی موران - که
زیبا طاویس خوشخراوم فضائیه دلویائی - و رنگین گل بستان سراe کرشمه
سنجهی و رعفایی بود - افتاده - چنانکه از غاییان عشق دل محبت منزل را
از دست داده - شیدائے چهره حسنائے آن محبوبه جادونگا - و اسیر
سلسله پیچان ز لف سیاهش گشتد *

جبدا ! جمال جهان آرائش - که ماه تابان را نعل در آتش نموده -
در بونه صبحان گداخته - و خوش قاصت موزوفی ادائش - که دل از
سہی قدان سرا باغ روزگار بوده - در عرصه زیبائی رایت فرمان فرمائی
افراخته - آهئے چشمش در سواد دلویائی از گوشہ نگاه مردم در عین
انتظار رمودن - و از خفچر آبروی کچ ادائش مرغ دل چون بسمل بال
افشان خاکستر زار طپیدن - یاقوت ایش آب و تاب کان بد خشان شکسته -
در خورشید عقد پوین نهاده - و زلفش در حالت تکلم دیوانگان کوئی
حیرت را سلسله مجنون بیاد داده - غمزه اش در عرصه دلبری صیادی

* باکمه سنگه نکه ^۱ Sohan Lal gives this name in the form of
Vol. II p. 55.